

УДК 378.147.091:78.071.4-051]:398.8
DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2023.86.36>

М. А. Михаськова

доктор педагогічних наук, доцент,
професор кафедри музикознавства, інструментальної підготовки
та методики музичної освіти
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

РОЛЬ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ФОЛЬКЛОРУ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У статті висвітлюється роль українського музичного фольклору в процесі професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Автором акцентується увага на принципах і завданнях нормативних документів України, зорієнтованих на охоплення кращих здобутків національної культури і духовної спадщини. Зазначається, що дієвим підходом для забезпечення в педагогічній діяльності ознайомлення з найбільш цінними зразками музичного фольклору України, є культурологічний. У статті пропонується визнати одним із провідних принципів професійної підготовки майбутніх педагогів-музикантів принцип національної спрямованості. Одним із завдань пропонованої публікації є визначення освітніх компонентів («Музичний фольклор України», «Історія української музики» та інших), компетентностей, фахових знань і умінь професійної підготовки відповідно до освітньо-професійної програми навчання майбутніх учителів музичного мистецтва. Для розширення практичного досвіду до програм фахових дисциплін пропонується ввести зразки народної музичної творчості та сучасні обробки українських пісень. Окремим блоком публікації є опис інноваційних методів («карусель», «робота в малих групах», «акваріум», «мікрофон», метод проєктів) подачі навчального матеріалу в межах освітнього компонента «Музичний фольклор України». Автор приходить до висновку, що використання інтерактивних методів ознайомлення з українською музичною народною творчістю у професійній діяльності дозволяє здобувачам вищої освіти підвищити мотивацію до навчання; розвиває критичне мислення та комунікативні навички; формує уміння працювати у різноманітних групах, виконувати соціальні ролі; орієнтуватися в інформаційному просторі; застосувати знання на практиці; створює позитивну атмосферу творчого пошуку. Окреслено, що ознайомлення із національною спадщиною здійснюється як на аудиторних заняттях, так і під час науково-практичних конференцій, у творчих гуртках, майстер-класах тощо.

Ключові слова: український музичний фольклор, професійна підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва, культурологічний підхід, принцип національної визначеності, інноваційні методи навчання.

Постановка проблеми. Сучасна професійна освіта України керується державними нормативними документами, які забезпечують створення належних правових та організаційно-правових умов для виконання закладами освіти вимог законів України щодо забезпечення якості освіти майбутніх педагогів-музикантів [5, с. 125]. Її модернізація спрямована на якісне покращання навчального процесу і відображається в змісті освіти, в удосконаленні музично-освітніх систем, складових музичного навчання, музично-освітніх технологій, методичних розробок. Серед цих документів є Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки [9] та Концепція національно-патріотичного виховання в системі освіти України [2]. Ними визначається, що одним із основних завдань освіти є «створення умов для популяризації кращих здобутків національної культурної і духовної спадщини, героїчного минулого і сучасного українського народу, підтримки професійної й самодіяльної творчості» [2, с. 8]. Саме тому основу професійної підготовки майбут-

ніх педагогів-музикантів складає культурологічний підхід, який забезпечує відбір найбільш цінних зразків суспільної культури для особистої педагогічної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових розвідках останніх років українськими педагогами-музикантами акцентується увага на культурологічному підході в освіті (О. Ростовський, Г. Тарасенко, В. Чайка, В. Черкасов) та національній визначеності музичної підготовки (Г. Падалка, А. Козир, О. Щолокова). Однак нашу увагу привернула лінія реалізації цих ідей у процесі професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва та модернізація методів подачі навчального матеріалу в процесі викладання освітнього компонента «Музичний фольклор України».

Мета статті – окреслити ключовий підхід, принцип, освітні компоненти, компетентності, завдання та інноваційні методи вивчення українського музичного фольклору в програмі навчання майбутніх фахівців музичного мистецтва.

Головною метою цієї роботи є розкриття основних орієнтирів вивчення української народної музичної творчості в професійній підготовці майбутніх педагогів-музикантів.

Виклад основного матеріалу. У Концепції національно-патріотичного виховання в системі освіти України зазначається, що «Україна має древню і величну культуру та історію, досвід державницького життя, які виступають потужним джерелом і міцним підґрунтям виховання дітей і молоді. Вони уже ввійшли до освітнього і загально-виховного простору, але нинішні суспільні процеси вимагають їх переосмислення, яке відкриває нові можливості для освітньої сфери» [2, с. 7]. Беручи за основу принцип національної спрямованості та історичної і соціальної пам'яті, ми орієнтуємо навчальний процес на виховання поваги і цікавості до культури, історії, традицій; на збереження духовно-моральної і культурно-історичної спадщини українців та відтворення її у реконструйованих і осучаснених формах і методах діяльності [2, с. 7].

Реалізує відбір найбільш цінних зразків суспільної культури для власної педагогічної діяльності, зв'язок професійно-педагогічної культури з цінностями людства саме культурологічний підхід у фаховій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва. Він включає філософське вчення про моральні, етичні, культурні цінності як смислоутворювальні основи людського буття, що визначають напрям і вмотивованість людського життя, діяльності, вчинків [5, с. 66–67].

На думку українського вченого-педагога В. Черкасова, українська музична культура, яка, з одного боку, зберігає духовне начало та самобутність, а з другого прагне до єдності з іншими культурами, активно рухається у світовий культурний простір, який охоплює культурне надбання людства й сприяє взаємозбагаченню національних музичних культур [12, с. 15]. Акцентуючи увагу на національній визначеності музичної освіти, слід згадати слова Г. Падалки: «залучаючи учнів до художнього розвитку в царині національного музичного мистецтва, учитель має змогу через генетично рідне, знайоме підводити учня до розкодування, дешифровки образного змісту твору. Використовуючи скарбницю національного мистецького фонду, викладач отримує додаткові важелі сприяння музичному розвитку учня, його здатності глибше і повніше сприймати художні образи» [7, с. 27].

Цю думку цілком підтримав О. Ростовський і в узагальненому вигляді описав суть концепції музичної освіти здобувачів освіти ЗЗСО, яка полягає у «ставленні до музичного фольклору як до невід'ємної частини духовного життя українського народу; у визнанні провідної ролі фольклору в музичному вихованні дітей; у зверненні до

народної музичної творчості через призму її життєвих зв'язків з духовним, матеріальним і практичним світом людини; у розгляді українського музичного фольклору в діалектичній єдності з фольклором інших народів; у вивченні професійної музики через призму її фольклорних джерел; у розкритті естетичного змісту народної музики на основі осягнення школярами суті й особливостей музичного мистецтва» [8, с. 178–179]. Учені акцентували увагу на необхідності національної визначеності програм музичної підготовки здобувачів освіти ЗЗСО, але забезпечити таку освіту покликані майбутні вчителі музичного мистецтва. Саме тому цей елемент підкріплений змістом фахових дисциплін («Музичний фольклор України», «Історія української музики» тощо), покликаних розкрити красу національного музичного мистецтва [5, с. 184].

У педагогічній освіті наголошується на необхідності формування національно-культурної ідентичності фахівців та використанні української етнопедагогіки у процесі професійної підготовки [11; 13; 5, с. 178–179]. Дослідниця Г. Тарасенко визнає, що саме культурологічний підхід зможе об'єднати освітні інтеграційні процеси, які виникають у сучасній освіті. Саме завдяки мистецьким образам можуть утворитися ланцюжки асоціацій, які в майбутньому утворять цілісну картину світу [10, с. 4].

У навчально-методичній, концертно-виконавській, музично-просвітницькій, дослідницько-пошуковій діяльності майбутні вчителі музичного мистецтва орієнтуються на стратегії розвитку вітчизняної музичної освіти, використовують у навчальному процесі найкращі зразки музичної культури України та ідеї педагогів-практиків. Отже, одним із принципів реалізації професійного досвіду музично-педагогічної діяльності майбутніх учителів музичного мистецтва, на нашу думку, є принцип національної спрямованості професійної підготовки. Він враховує відтворення всесвіту української духовності в цілісності світоглядно-ментальної традиції світу [5, с. 190].

Реалізація культурологічного підходу можлива у процесі викладання фахових дисциплін відповідно до освітньо-професійної програми. Наприклад, програма навчання майбутніх фахівців музичного мистецтва (першого (бакалаврського) рівня вищої освіти) у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії пропонує такі цикли: загальної підготовки; професійної підготовки; дисциплін за вибором студента. Цикл професійної підготовки включає вивчення нормативних освітніх компонентів: «Історія та теорія музики», «Музично-педагогічні студії», «Основи диригування та вокально-хорової майстерності» «Музичне виконавство». Цикл дисциплін за вибором здобувача освіти складається з таких пред-

метів: «Музична психологія», «Арт-психологія», «Диригентська практика», «Звуковий дизайн», «Комп'ютерне аранжування», «Музичний фольклор України» та інші. Перелік вибіркових дисциплін у закладах вищої освіти постійно оновлюється, оскільки викладачі слідкують за вимогами практики та потребами ринку праці.

В освітньо-професійних програмах закладів вищої освіти описуються інтегральна, загальні та фахові компетентності, які реалізуються в навчально-методичному забезпеченні та робочих планах освітніх компонентів. Зокрема, знання базових основ української та світової культури і мистецтва, що сприяє «розвитку загальної культури й соціалізації особистості, схильності до етичних цінностей, розуміння причинно-наслідкових зв'язків розвитку суспільства й уміння їх використовувати в професійній та соціальній діяльності» [4, с. 36; 5, 136–137] входять до загальнонаукових компетентностей. Вони передбачають здатність засвоювати і реалізовувати наукові та культурні досягнення світової цивілізації, дозволяють об'єктивно аналізувати, оцінювати та пояснювати феномен культури і релігії, орієнтуватися у полікультурному середовищі, шляхом самоосвіти збагачувати власну духовну культуру [4; 5, с. 137–138].

У межах професійної діяльності майбутні учителі музичного мистецтва отримують досвід залучення здобувачів освіти до участі в музичних лекторіях, вчать підтримувати інтерес і любов до дитячих театральних вистав, концертів самодіяльності: визначати необхідні музичні заходи масових форм та гурткової роботи; продумувати їх взаємозв'язок, визначати час і кількість виступів, залучати учасників навчального процесу; вчать організувати роботу та виступати з фольклорним колективом, узгоджуючи свій репертуар з темою певного народного свята. Ці уміння формуються в процесі засвоєння курсів «Історія зарубіжної музики», «Історія української музики», «Музичний фольклор України» та під час проходження різних видів педагогічної практики [5, с. 153].

Цикл предметів музично-теоретичної підготовки («Сольфеджіо», «Елементарна теорія музики», «Гармонія», «Аналіз музичних творів», «Історія зарубіжної музики», «Історія української музики», «Поліфонія» тощо) забезпечує засвоєння знань із гармонії, розвиток умінь підбору на слух музичного супроводу, акомпанементу та імпровізації, читання нот з листа, транспонування музичних творів, різних форм гомофонної та поліфонічної фактури, жанрів музичного фольклору, історичних умов їхнього виникнення, умінь змістовно, образно та логічно доводити свою думку. Обізнаність фахівців із українською та світовою культурою й мистецтвом, творчі здібності дають можливість майбутнім учителям музичного мистецтва

вивчати та аналізувати специфіку фольклору, функціональні засади історії музичного мистецтва [5, с. 155–156].

Визначенню специфіки музичного фольклору як виду мистецтва та його провідних жанрів допомагає набута інформація в умовах аудиторних занять із «Історії зарубіжної музики», «Історії української музики» та «Аналізу музичних форм» [5, с. 157]. Цикл предметів виконавського спрямування забезпечує уміння складати календарні плани діяльності гуртків художньої самодіяльності в умовах групових занять оркестрових колективів та функціонування студій навчання гри на одному з музичних інструментів (фортепіано, баян, бандура, гітара та ін.), віддаючи пріоритет у доборі навчального репертуару доробку української народної та композиторської школи як вагомому компоненту всесвітнього мистецтва [5, с. 260]. Для розширення слухового досвіду до програм фахових дисциплін внесено високохудожні фольклорні, сучасні та класичні музичні твори, поєднані із літературними та візуальними творами, хореографією, імпровізацією.

Широке змістове наповнення курсів професійної підготовки і обмеженість часу на їх вивчення спонукають викладачів обирати зі змісту предмета основні теми, які найповніше (в комплексі засобів) розкривають сенс мистецтва та музично-педагогічної діяльності і сприяють розумінню та осягненню змісту професії. Враховуючи, що обсяг аудиторного часу на вивчення кожної дисципліни регламентується навчальним планом і є обмеженим, викладачі обирають теми, які розкривають базові основи дисципліни [5, с. 295]. А оскільки у межах музичного мистецтва закладений внутрішній комплекс, який полягає у синтетичній природі самої музики, у різноманітності її стилів і жанрів, засобів музичної виразності, ми можемо здійснити комплексне об'єднання в освітньому компоненті «Історія та теорія музики» дисциплін «Історії зарубіжної музики», «Історії української музики», «Сучасного музичного мистецтва», «Музичного фольклору України». Наприклад, інтегральна тема «Місце курсу «Історія музики» серед дисциплін спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво)» розкриває особливості розвитку музичної культури від часів античності, часів Русі-України до епохи Відродження; подає характеристику фольклору та його жанрів; розкриває значення культової та світської музики в розвитку музичних культур різних регіонів та країн; подає періодизацію історії світової професійної музики.

Осучасненню подачі навчального матеріалу щодо української музичної спадщини сприяє використання сучасних методів навчання. Під час лекційних, практичних, лабораторних занять можуть використовуватися інноваційні методи і прийоми. Наприклад, метод «карусель» активно

застосовується під час занять із освітнього компонента «Музичний фольклор України». Здобувачі вищої освіти утворюють два кола – внутрішнє і зовнішнє. Внутрішнє коло нерухоме, зовнішнє рухається. Можливі два варіанти використання методу: для дискусії, або для обміну інформацією [1; 6, с. 49]. Пропонується такі завдання: розповісти один одному, що було цікавого на занятті; задати заплановані питання (наприклад, назвати цикли календарно-обрядового фольклору) тощо. Учасники готують питання із заданої теми, наприклад: «Дитячий фольклор. Народні колискові пісні. Витоки колискових пісень», «Побутовий фольклор. Лірично-побутові пісні. Родинно-побутові пісні», «Особливості Купальського свята на Поділлі» тощо.

Застосовування методу «робота в малих групах» під час групових занять передбачає самостійну театралізацію пісні (наприклад: «Подольночка», «Коза» тощо), складання композиції танцю (наприклад: «Кривий танець», «Мак», «Питалася мати дочки» тощо), ритмічних вправ, озвучення музичної казки. Корисним є створення музично-методичних композицій узагальнюючого характеру: «Обряди колядування, щедрування», «Весняні ігри», «Обряд «завивання берези», водіння «тополі», «Весілля», «Виразальність і зображальність в українській народній музиці», «Героїка в музиці українського народу», «Ліричні сторінки музичної творчості України», «Добрі і злі казкові герої в дитячому фольклорі», «Використання музичного фольклору в різних формах роботи на уроці музичного мистецтва» тощо.

Метод «акваріум» застосовується під час обговорення питань, як-от: «Моє ставлення до українського фольклору»; «Які форми осучаснення української народної музики я приймаю»; «Чому потрібно використовувати українські народні пісні на уроках» тощо. Здобувачі вищої освіти в процесі бесіди аргументують свою позицію та доводять свої думки за допомогою прикладів. Можна також використовувати узагальнені запитання типу: «Чи погоджуєтесь Ви з думкою групи, яка висловились?»; «Чи була ця думка достатньо аргументованою»; «Який з аргументів Ви вважаєте найбільш переконливим» тощо [6, с. 50].

Під час занять із дисципліни «Музичний фольклор України» можна з'ясувати особливості різних жанрів і їх застосування у живому спілкуванні за допомогою методу «мікрофон». Наприклад, висловлюються думки стосовно тези: «Пісні літературного походження – це народна творчість чи авторська?»; «Чи відображається в лірично-побутовому фольклорі психологія і мораль народу?» тощо.

Для продовження думки на зразок: «Можна зробити такий висновок...», «Я зрозумів, що...», «Під час сьогоднішнього заняття я удосконалив свої вміння...», «Під час сьогоднішнього заняття

найважливішим відкриттям було...» та інші використовується метод «Незакінчені речення». Обговорюючи прослухані музичні твори під час занять, ми використовуємо речення типу: «Цей твір навчив мене...»; «Мені найбільше подобається пісня ..., тому що ...» та ін. [5, с. 309].

Метод проєктів передбачає розвиток пізнавальних і творчих навичок фахівців, «умінь самостійно конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, критично мислити» [3, с. 1]. Ці матеріали створюються учасниками навчального процесу з використанням комп'ютерних технологій (засобів створення мультимедійних комп'ютерних презентацій, текстового та графічного процесорів, табличного процесора, комп'ютерних програм для створення публікацій і веб-сайтів, здійснення пошуку інформації в Інтернеті, роботи з електронною поштою тощо). Прикладом застосування методу в процесі засвоєння предмета «Історія української музики» може бути розробка комп'ютерних презентацій про життєвий та творчий шлях композиторів від часів Русі-України до ХХ ст. [1, с. 111–112].

Для виконання проєктів із дисципліни «Музичний фольклор України» використовуються такі теми: «Збирачі музичного фольклору на Поділлі – Настя Присяжнюк, Явдоха Зуїха, Гнат Танцюра»; «Мої улюблені народні пісні»; «Наші улюблені весільні пісні». Доцільно пропонувати здобувачам вищої освіти розробити план-сценарій позаурочного навчального (музичний лекторій) та виховного заходу (концерт тощо) з використанням українського музичного фольклору. Результати проєктних робіт оформлюються у вигляді афіш, запрошень на тематичний концерт тощо.

Під час навчання здобувачі вищої освіти залучаються до вивчення передового педагогічного досвіду; участі у творчих групах або гуртках; відвідування методичних об'єднань (для здійснення обміну досвідом); участі у науково-практичних конференціях, психолого-педагогічних семінарах, майстер-класах, педагогічних читаннях (ознайомлення з педагогічними інноваціями та поширення педагогічного досвіду); відкритих уроків (демонстрація досвіду); панорам педагогічних досягнень (із метою пропагування творчих заходів); педагогічних виставок (ознайомлення з досягненнями колективу) [5, с. 313].

Використання інтерактивних методів ознайомлення з українською музичною народною творчістю у професійній діяльності дозволяє здобувачам вищої освіти підвищити мотивацію до навчання; розвиває критичне мислення та комунікативні навички; формує уміння працювати у різноманітних групах, виконувати соціальні ролі; орієнтуватися в інформаційному просторі; застосувати знання на практиці; створює позитивну атмосферу творчого пошуку.

Висновки і пропозиції. Отже, орієнтація вищої музично-педагогічної освіти України на засвоєння кращих зразків народної музичної творчості є основним завданням підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. В основі цього процесу лежить культурологічний підхід, який реалізовується завдяки принципу національної спрямованості на фахових заняттях музично-теоретичної, виконавської та методичної підготовки. Базові відомості з феномена народної культури прослідковуються в освітньо-професійній програмі підготовки та описуються в загальних та фахових компетентностях, знаннях і уміннях, необхідних майбутнім учителям. Серед широкого кола освітніх компонентів підготовки ключовими виступають «Музичний фольклор України», «Історія української музики», а також дисципліни теоретичного і виконавського циклів. Використання інноваційних методів («карусель», «робота в малих групах», «акваріум», «мікрофон», метод проєктів) подачі навчального матеріалу дозволить модернізувати освітній процес та створить додатковий інтерес до української музичної народної творчості.

Список використаної літератури:

1. Інтерактивні методи навчання: теорія і практика впровадження. URL: <http://shkola.ostriv.in.ua/publication/code-103F1AF92B958> (дата звернення 25.01.2018).
2. Концепція національно-патріотичного виховання в системі освіти України URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/uploads/public/62a/042/1e2/62a0421e24258666156501.pdf> (дата звернення 19.01.2023)
3. Метод проєктів як технологія навчання. URL: http://pidruchniki.com/11570718/informatika/metod_proektiv_tehnologiya_navchannya (дата звернення 25.01.2018).
4. Методичні рекомендації з розроблення складових галузевих стандартів вищої освіти (компетентнісний підхід) / Укладачі: В. Л. Гуло, К. М. Левківський, Л. О. Котоловець, Н. І. Тимошенко, В. П. Погребняк, А. В. Гончарова, М. О. Присенко, М. В. Симонова, Н. В. Крошко. Київ, 2013. 90 с. URL: <http://www.zoology.dp.ua/wp-content/downloads/NMK/Methodica.doc> (дата звернення 3.01.2019).
5. Михаськова М. А. Система формування професійного досвіду музично-педагогічної діяльності майбутніх учителів музичного мистецтва: дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук: 13.00.04 / Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія, Хмельницький, 2020. 556 с.
6. Михаськова М. А. Застосування інтерактивних методів навчання в індивідуально-дослідних навчальних завданнях у процесі підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. *Наукові записки [Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя]*. Сер.: Психолого-педагогічні наук. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2018. № 1. С. 109–113.
7. Падалка Г. М. Музична освіта в Україні: концептуальні аспекти. *Теорія та методика мистецької освіти. Наукова школа Г. М. Падалки*. Колективна монографія / під наук. ред. А. В. Козир. Вид. друге, доповн. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2011. 402 с.
8. Ростовський О. Я. Теорія і методика музичної освіти: Навч.-методичний посібник. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2011. 640 с.
9. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/news/2022/04/15/VO.plan.2022-2032/Stratehiya.rozv.VO-23.02.22.pdf> (дата звернення 19.02.2023)
10. Тарасенко Г. С. Екологізм мистецької освіти в контексті освітньої інтеграції: досвід концептуального пошуку. *Мистецтво та Освіта*. 2018. Київ: «Педагогічна думка». № 3 (89). С. 2-6.
11. Чайка В. М. Українська етнопедагогіка: навч. посіб. для студ. пед. навч. закл. Миколаїв; Тернопіль: ТНПУ, 2007. 222 с.
12. Черкасов В. Ф. Музично-педагогічна освіта України на межі двох тисячоліть (1991-2010 р.): навч. посіб. Кіровоград: ТОВ «Імекс-ЛТД», 2011. 380 с.
13. Щолокова О. П. Формування національно-культурної ідентичності студентів як проблема педагогіки мистецтва. *Наукові записки*. Серія: Педагогічні науки. Вип. 152, Кропивницький, 2017. С. 63-69.

Mykhaskova M. The role of Ukrainian musical folklore in the system of professional training of the future teachers of music art

The article highlights the role of Ukrainian musical folklore in the process of professional training of the future teachers of music art. The author emphasizes the principles and tasks of regulatory documents of Ukraine aimed at covering the best achievements of national culture and spiritual heritage. It is noted that the effective approach to ensure familiarization with the most valuable examples of musical folklore of Ukraine in pedagogical activity is the cultural one. The article proposes to recognize the "principle of national orientation" as one of the leading principles of professional training of the future pedagogues-musicians. One of the tasks of the proposed publication is the definition of educational components ("Musical Folklore of Ukraine", "History of Ukrainian Music" and others), competencies, professional knowledge and skills of professional training in accordance with the educational and professional training program of the future teachers of music art. In order to expand practical experience, it is proposed to introduce samples of folk music and modern arrangements

of Ukrainian songs into the programs of professional disciplines. A separate block of the publication is a description of innovative methods ("carousel", "work in small groups", "aquarium", "microphone", project method) of teaching material within the educational component "Musical Folklore of Ukraine". The author comes to the conclusion that the use of interactive methods of familiarization with Ukrainian folk music in professional activities allows students of higher education to increase their motivation to study; develops critical thinking and communication skills; forms the ability to work in various groups, perform social roles; navigate in the information space; apply knowledge in practice; creates positive atmosphere of creative search.

It is outlined that familiarization with musical folklore is carried out both in the classroom and at scientific-practical conferences, in creative circles, master classes, etc.

Key words: *Ukrainian musical folklore, professional training of the future teachers of music art, cultural approach, principle of national determination, innovative teaching methods.*